

ЖАЛБА

Поштована Господо судије, пишем ову жалбу због великих пропуста првостепеног суда у Краљеву и пресуде на коју сам осуђен и више невалидних доказа

Образложење

Од самог хапшења и током истраге давао сам лажне исјаве јер је на мене вршен велики притисак како од стране МУП-а Србије тако и од стране војних лица. Пребачен сам у Подгорицу као војно лице војске СЦГ где нисам имао никаквих могућности за своју одбрану јер нисам имао никакав контакт са својом родбином а нисам могао ангажовати браниоца јер су ми бесправно одузели сав мој новац. У прве две до три недеље мог боравка у истражном затвору "Спуж" у Подгорици дошао је извесни господин из Београда да ме уцењује и ако он није имао право ја сам ипак пристао на разговор и ако мој браниоц није био присутан, дошао је на крају. Тада сам добио понуду да ћу изаћи за три месеца иколико пристанем на сарадњу са њима. Пошто сам ја то одмах одбио он ми је рекао да ћу у истрази провести годину ипо а за остало ћемо видети. Онда је извадио ... са три убиства у Београду, два на Равној Гори и неке доказе да сам извршио убиство у Републици Хрватској. Рекао ми је да је то сигурно а још прикупљају доказе за још нека дела са територија Ваљева Шапца Београда. Пошто сам ја пре тога рекао војном истражном судији већ прву изјаву да сам ја био на територијама Републике Српске, Федерације, Хрватске те да сам ја... сем неек паније са тог места показао ми је моје личне фотографије гд есе добро виде моје личне ствари на мени као и моје присуство на Равној гори... њихове фотографије ствари пронађеним у возилу?

Тада видно изнервиран сам му рекао да се не игра са ватром јер ако права истина свега изађе на видело видећемо шта ће бити. Ту се он изнервирао и почео да ми прети да никад нећу видети слободу и да сам њему нашао да претим. Одмах је почео да се пакује успут ме називајући Хрватом и одакле мени уопште држављанство Србије. Документа сам потписао рачунајући да кад ми намешта шест убистава не значи ми ни то ништа. Рекоа сам му приликом његовог поласка да донесе сва кривична дела из Србије и да ћу му дати аутограме (потписе). Умало није дошло до сукоба и он је у ходнику издалека рекао да га чекам. Ипак није дошао него је дела послао истражном судији. **Прву изјаву сам дао онако како сам се договорио са војним обавештајцима у Ужицу.**

А још нисам знао о чему се заправо ради, па сам због тога штитио правог возача и човека који је заправо боравио на територијама суседних држава и као и збивањима у тадашњој СРЈ. Изјаву сам знао дати из приче коју је он испричао мени само што сам се ја представљао као он да бих га заштитио јер сам му веровао зато што је био припадник бившег ресора државне безбедности и један

од људи на Фрушкој Гори чији је идентитет нисам знао који су тада у лето 98 год вршили обуку неких девет људи. Код њега су се налазила и нека моја документа са војном књижицом коју сам му предао још у августу када је са још некима кренуо у Републику Српску. Тачно да сво ово наоружање поседујем од марта 99. год и да га нисам употребљавао него сам га држао у кући по њиховим наређењима. Документа и наоружање сам му предао у августу по његовом наређењу и сво време провео у Сремској Митровици. Он је тражио да нигде не појављујем до 1. 1. 2002. године (нисам сигуран за датум). Оставио ми је пиштољ и моторолу и рекао ми да га чекам док не дође па ћемо све средити. Приликом његове појављивања у октобру месецу дошао је тим возилом са сремско-митровачком регистрациом и испричао ми шта је било. Питао ме је да ли имам алата и нешто нафте док не оде до прве пумпе. Рекао ми је да убацам шта ми треба од ствари јер он иде право у Црну Гору да нешто среди па ће ме позвати кад дође време. Такође ми је тражио да му дам нешто динара за конвертибилне марке да има за пут. Ја сам му дао 5000 динара јер више динара нисам ни имао а он је мени дао 150 конвертибилних марака и питао да ли је у реду. После тога је отишао а ја сам и даље остао у Сремској Митровици. После тога се враћа почетком новембра усима његов пиштољ и моторолу и оставља ми наводно "моју" аутоматску пишку, две ручне бомбе М-50, два оквира, панцир и униформу са ознаком **ПОЛИЦИЈЕ?** и уговара ми да одђем у Бродарево са том опремом и да ћемо се тамо наћи око 13 часова. Излази и даље не гвоорећи шта ће даље бити само ми враћа мој телефон који ми је још у августу узео наводно да не бих телефонирао да откријем где се налазим (Ериксон Т-10 064 182 44 15?) сво оружје и опрема су били у веома лошем стању као и телефон ипак сумњам да је то иста пушка коу сам предао у јер су ... било као нови. Долазим у одређено време у кафићу Бон... у Бродареву где бивам и ухапшен. Истражни судија рекао да не би било лоше да се изврши психијатријско вештачење те да ми само то може бити од помоћи. Пошто су заказали мој бранилац по службеној дужности ми је рекао да када ме буду водили на ВМЦ у Подгорици да се правим да сам луд, да причам неповезано ... пет, шест месеци и бићу у војном затвору у Нишу а после тога сам слободан и да одмах напустим ову земљу. Тако је било и на ВМА ја сам се правио луд док се тај психијатар понашао као да је полицијски инспектор упорно тражио да признам бар то убиство у Хрватској кер ми нико неће ништа зато штоје то на територији друге државе. У току разговора са њим зазвонио је теефон и неко је питао за мене нашта је он рекао да баш сад ради на томе. Онда је рекао да не зна шта да ради јер код мене нема никаквих знакова. Онда је дуже време ћутао и слушао говорећи само добро и да-да. И на крају је рекао добро видећу шта могу да урадим. Испитивање се завршило по кртком поступку. Након тога добијам алаз да сам отпуштен из Војске те да имам право жалбе војној комисији у Ужицу. Онда долази бранилац и каже да ће војни суд да ме пусти али даће случај предати Окружном суду у Краљеву да не бринем јер је све сређено да ћу добити највише 3 године али највероватније годину ипо. Овде у Краљеву сам добио браниоца по службено дужности код истражног судије Невенке Балшић сам само рекао да се држим изјаве коју сам дао у Подгорици. Одржан је главни претрес где сам се ја бранио ћутањем због тога што нисам крив за све сем за поседовање оружја поронађеног код мене у тренутку

хапшења и да видим колику ћу казну да добијем. Од наведених 10 сведока била су присутна само два полицајца и једна жена од којих ме је препознао само полицајац који ме је хапизо у Бродареву. Нису изнесени никакви докази и све се завршило брзо. Тако да сам ја осуђен на основу претпоставки на казну од 10 година. Поштовани суде ово што сам навео у овој жалби је тачно и то вам могу доказати.

Молим да размотрите ову пресуду као и ову жалбу те да ми омогућите поштено суђење гд ећу ја моћи да изнесем своју одбрану на оптужницу такође захтевам изузеће мог браниоца по службеној дужности јер уопште није упућен у мој случај и немам никакав контакт са њим због чега сам морао да пишем ову жалбу и ако нисам упућен у те ствари.

Молим вас да ми се омогући поновно психијатријско вештачење на некој од цивилних установа јер је од велике важности за исход овог случаја а чак ако докажем да сам само поседовао оружје то доводи у питање чак и надлежност Окружног суда у Краљеву јер сам пре и у току вештачења био војник у надлежности војног суда. Као што вам је познато и у тренутку хапшења био војник као и у периоду који обухвата и сама дела из оптужнице. Поштовани суде ако постоји могућност мога присуства приликом разматрања жалбе ја вас молим да ми то омогућите о мом трошку то јест да ми пут урачунате у судске трошкове које ћу платити када будем у могућности.

Извињавам се што сам ову жалбу писао кроз неку врсту изјаве али нисам знао како треба а морао сам због свих ових горе наведених кршења основних људских права на одбрану и слободу до којих је дошло у мом случају. Ви сте ми поштовани суде једина и последња нада да докажем своју невиност и ја не тражим ништа немогуће него само једно обично и поштено суђење.

Уз дужно поштовање,

Дана 6. 1.1. 2003.

О.С. Краљево

Притвореник Саша Синђелић